

”12 Veckors”

Bibelsamtal

del 1

Frälsningsarmén Strängnäs

Del 1 - Bibeln

Vi tror: Att Gamla och Nya Testamentets Skrifter är givna av Gud genom inspiration och att endast de utgör det gudomliga rättesnöret för kristen tro och kristet liv.

1...Att Gamla...

a) Gamla Testamentets Skrifter *bekräftas av Jesus* vara Guds Ord. Jesu uppståndelse från de döda gör hans ord hundra procentigt trovärdiga.

Upp 1:5 *från Jesus Kristus, det trovärdiga vittnet, den förstfödde från de döda och härskaren över jordens kungar.*

Rom 1:1-4 *Från Paulus, Kristi Jesu tjänare, kallad till apostel och avskild för Guds evangelium, som Gud har utlovat genom sina profeter i de heliga Skrifterna, evangeliet om hans Son, som till sin mänskliga natur föddes av Davids släkt och som genom helighetens Ande blev med kraft bevisad vara Guds Son alltifrån uppståndelsen från de döda, evangelium om Jesus Kristus, vår Herre.*

b) Jesus kallar uttryckligen Gamla Testamentets Skrifter för "Guds Ord".

Matt 15:6 *Men ni påstår: Om någon säger till sin far eller mor: Vad du kunde ha fått av mig, det ger jag som offergåva, då skall han inte hedra sin far eller mor. Ni upphäver Guds ord för era stadgars skull.*

Joh 10:35-36 *Om han nu kallar dem som fick Guds ord för "gudar" - och Skriften kan inte göras om intet - hur kan ni då säga...*

c) Jesus använder uttrycket "Det står skrivet" för att uttrycka den slutgiltiga gudomliga auktoriteten i konfrontation med ondskan.

Matt 4:4 *Jesus svarade: Det står skrivet: Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun.*

Vår slutsats måste bli att Gamla Testamentet är Guds Ord på det sätt som Jesus tolkar det.

2...och Nya testamentets skrifter...

a) Jesus talar om *sina egna Ord i Nya Testamentet* som eviga:
Matt 24:35 *"Himmel och jord skall förgå men mina ord skall aldrig förgå."*

b) Jesus *jämställer* sin undervisning med Gamla Testamentet och kallar sina ord för "bud".

Joh 13:34 *"Ett nytt bud ger jag er; att ni ska älska varandra. Så som jag har älskat er skall ni också älska varandra"*.

3...är givna av Gud

c) Bibeln är *fullkomlig och sann* eftersom den som ingett texten inte kan ljuga:

Tit 1:1-3 *Från Paulus, Guds tjänare och Jesu Kristi apostel, sänd att leda Guds utvalda till tro och till insikt om den sanning som hör till gudsfruktan och som ger hopp om evigt liv. Ja, evigt liv har Gud, som inte kan ljuga, utlovat från evighet. Och när tiden var inne uppenbarade han sitt ord genom den förkunnelse som har anförtrotts åt mig på Guds, vår Frälsares, befallning.*

4....genom inspiration...

a) Bibeln berättar om sig själv:

2 Tim 3:14-16a *Men håll fast vid det som du har lärt dig och blivit överbevisad om. Du vet av vilka du har lärt det, och du känner från barndomen de heliga Skrifterna som kan göra dig vis, så att du blir frälst genom tron i Kristus Jesus. Hela Skriften är utandad av Gud...*

2 Petr 1:19-21 *Så mycket fastare står nu det profetiska ordet för oss, och ni gör rätt i att hålla er till det som till ett ljus som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan. Framför allt skall ni veta att ingen profetia i Skriften har kommit till genom egen utläggning. Ty ingen profetia har burits fram genom någon människas vilja, utan ledda av den helige Ande har människor talat vad de fått från Gud.*

OBS! Lägg märke till att alla Bibelns böcker kallas "Profetia" av Petrus. Det betyder att de är tilltal från Gud.

b) Nya Testamentets budskap bekräftades och gavs giltighet genom *under och tecken* antingen av Jesus själv eller genom apostlarna. Mark 2:7-11 »Hur kan ni tänka sådant i era hjärtan? Vilket är lättare, att säga till den lame: 'Dina synder förlåtas dig' eller att säga: 'Stå upp, tag din säng och gå'? Men för att ni ska veta att Människo-sonen har makt här på jorden att förlåta synder, så säger jag dig» (och härmed vände han sig till den lame): »Stå upp, tag din säng och gå hem.» Då stod han upp och tog strax sin säng och gick ut i allas åsyn, så att de alla uppfylldes av häpnad och prisade Gud och sade: »Sådant har vi aldrig sett.» (1917 års övers)

Joh 20:30-31 *Många andra tecken, som inte är nerskrivna i denna bok, gjorde Jesus i sina lärjungars åsyn. Men dessa har blivit nerskrivna, för att ni skall tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att ni genom tron skall ha liv i hans namn.*

Mark 16:20 *Och [apostlarna] gick ut och predikade överallt, och Herren verkade tillsammans med dem och bekräftade ordet genom de tecken som åtföljde dem.*

Apg 5:12 *Många tecken och under skedde bland folket genom apostlarnas händer.*

2 Kor 12:12 *Vad som kännetecknar en apostel har blivit utfört hos er med all uthållighet, genom tecken, under och kraftgärningar.*

Hebr 2:2 *...en så stor frälsning... förkunnades först av Herren och bekräftades för oss av dem som hade hört honom. Gud gav också sin bekräftelse genom tecken och under och många slags kraftgärningar och genom att dela ut den helige Andes gåvor efter sin vilja.*

5...och att endast de utgör det gudomliga rättesnöret för kristen tro och kristet liv...

Obs! Ordet "rättesnöre" heter "kanon" på latin. Därför kallas Bibelns godkända böcker för "kanon" och de böcker som finns med är

”kanoniserade” och deras budskap är ”rättesnöre” alltså *bindande för den troendes samvete*.

a) Bibeln är *tillräcklig* för allt som har med den kristna tron och livet att göra:

2 Tim 3:16 *Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till förmaning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning.*

b) Ingenting får ändras, läggas till eller plockas bort från Bibeln. Allt behövs och allt är viktigt:

Upp 22:18-21 *För var och en som hör profetians ord i denna bok betygar jag: Om någon lägger något till dessa ord skall Gud på honom lägga de plågor som det är skrivet om i denna bok. Och om någon tar bort något från de ord som står i denna profetias bok, skall Gud ta ifrån honom hans del i livets träd och i den heliga staden, som det står skrivet om i denna bok. Han som betygar detta säger: "Ja, jag kommer snart." Amen, kom, Herre Jesus! Herren Jesu nåd vare med alla.*

(Även om det är Uppenbarelseboken som här kallas ”profetia” så förstår vi av andra uttalanden att det gäller alla Bibelns böcker, se 2 Petr 1:19-21)

c) Det är förbjudet att förvränga Bibelns Evangelium:

Gal 1:6-9 *Däremot är det några som skapar förvirring bland er och vill förvränga Kristi evangelium. Men om det än vore vi själva eller en ängel från himlen som predikade evangelium för er i strid med vad vi har predikat, så skall han vara under förbannelse. Det vi redan har sagt säger jag nu än en gång: om någon predikar evangelium för er i strid med vad ni har tagit emot, så skall han vara under förbannelse.*

Att fundera på:

- 1) Har du upplevt att bibelordet har talat till dig personligen någon gång?
- 2) Varför är det så viktigt att Bibelns sanning är högsta auktoritet för en kristen?
- 3) Hur vill du att ditt förhållande till Bibeln ska se ut i framtiden? Har du någon strategi för det?

Del 2 - Gud

Vi tror: att det endast finns en Gud som är oändligt fullkomlig, alltings skapare, uppehållare och styresman och att endast Gud är värd att tillbe.

1... att det endast finns en Gud...

a) Guds existens tas för givet i Bibeln:

1 Mos 1:1 *"I begynnelsen skapade Gud himlarna och jorden...."*

b) Guds existens kan förstås genom det som han har skapat:

Rom 1:19 *"Det man kan veta om Gud är uppenbart ibland dem, Gud har ju uppenbarat det för dem. Ända från världens skapelse ses och uppfattas hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomliga natur genom de verk som han har skapat. Därför är de utan ursäkt"*

c) Gud är en enda varelse, ett enda väsen. Hans varande är en enda unik Gud:

5 Mos 6:4 *Hör, Israel! HERREN, vår Gud, HERREN är en.*

OBS! En, ("echad") kan i hebreiskan både betyda "En enhet", "Ett väsen" och "Den ende".

d) Gud är den ende som är "evig" i sig själv, ("av evighet" eller "den Evige" - Hebreiska: "El Olam"). Han är självexisterande. Gud står alltså utanför och över både tid och rum! (är transcendent) Men han är *också* personlig och närvarande hos oss i tid och rum.

Dessa två egenskaper ska vi hålla samman och inte spela ut mot varandra. Om Gud **bara** vore oändlig och upphöjd skulle vi missa relationen med honom. Om Gud **bara** vore personlig och nära i tid och rum så skulle vi missa storheten i hans helighet, hans totala, suveräna allmakt och allvetande och göra oss själva otrygga med en "begränsad" Gud

2...som är oändligt fullkomlig...

a) Guds "främsta" egenskap är hans *helighet*. Den egenskapen betecknar oändlig fullkomlighet och innesluter också alla hans övriga egenskaper. Gud är *kärlek* - d v s, *helig kärlek*. Guds *vrede* är en *fullkomlig* och *helig* vrede. Guds *nåd* är *fullkomlig* och *helig* nåd, Guds *förlåtelse* är *fullkomlig* och *helig* förlåtelse, etc..

b) D.A. Carson skriver något intressant om Guds kärlek. Den är inte "snällhet", utan är fullkomligt förenad med hans övriga fullkomligheter:

"Guds känslor, inklusive hans kärlek i alla dess dimensioner, kan aldrig skiljas från Guds vetande, Guds makt, Guds vilja. Om Gud älskar, är det för att han väljer att älska, om han lider är det för att han väljer att lida. Gud är s.a.s. okänslig i den bemärkelsen att han inte har några "lidelser", ingen känsla, som gör honom sårbar för något utifrån, något som han inte har kontroll över eller inte har förutsett.

Guds vilja, val eller plan är aldrig skild från hans kärlek – heller aldrig från hans rättvisa, hans helighet, hans allvetande, eller någon annan av alla hans fullkomligheter...."

-D.A. Carson "Den svåra läran om Guds kärlek"

3...alltings skapare...

a) Gud har skapat **allting**. Själv är han inget "ting" och därför är han *helt skild från det skapade och helt oberoende av den*. Ingenting utifrån kan skada Gud eller ta något ifrån honom. När Gud samverkar med det skapade är det för att han i kärlek *väljer* att göra det, inte för att han saknar något. Vi kan aldrig säga att Gud *behöver* något eller någon i djupare bemärkelse. Att han valt att använda människor som redskap är inte ett uttryck för ett behov utan för ett *val* i kärlek!

b) När Gud ger oss trons gåva så förstår vi att Gud finns och att han *har skapat allting ur ingenting!*

Hebr 11:1-3 "Tron är en övertygelse om det man hoppas, nämligen en visshet om det man inte ser. Genom tron fick Gamla Testamentets stora män veta vad de trodde på. **Genom tron förstår också vi att**

världen har skapats genom ett ord från Gud, så att det vi ser inte har blivit till av något synligt.

Rom 4:17b ”...Gud... som gör de döda levande och kallar på **det som inte är, som om det vore till.**”

c) Gud är, trots att han skapat allt, *inte ursprung till synden.* Ondskans och syndens ursprung är ett *fördolt mysterium* som Bibeln inte ger oss alla svar om.

1 Joh 1:5 ”*Detta är det budskap som vi har hört från honom och som vi förkunnar för er, att Gud är ljus och att **inget mörker finns i honom.***”

d) Första gången vi noterar syndens existens är i Satans uppror mot Gud:

Jes 14:12-15 ”*Hur har du inte fallit från himlen, du Lucifer, du gryningens son! Hur har du inte blivit fälld till jorden, du som slog ner folken till marken! Du sade i ditt hjärta: ’Jag skall stiga upp till himlen, ovanför Guds stjärnor skall jag upprätta min tron. Jag skall sätta mig på mötesberget längst upp i norr. Jag skall stiga upp över molnens höjder, jag skall göra mig lik den Högste.’ Men ner till dödsriket blev du förd, längst ner i graven...*

4...uppehållare...

Hebr 1:3 *Sonen är utstrålningen av Guds härlighet och hans väsens avbild, och han **bär allt** med sitt mäktiga ord.*

Matt 10:29-31 *Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt? Ändå **faller inte en enda av dem till marken utan er Far.** Och på er är till och med alla hårstrån räknade. Var alltså inte rädda. Ni är mer värda än många sparvar.*

5...och styresman...

a) Eftersom alla Bibelns *profetior* går i uppfyllelse förstår vi att Gud styr allt i enlighet med sina syften.

b) Guds fullkomlighet gör det omöjlig för honom att vara god och ond på samma gång. När Gud *tillåter* ondska och synd är det alltid med ett högre syfte: (1) hans egen ära och (2) hans folks långsiktiga bästa.

Rom 8:28 *"Vi vet att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa, för dem som är kallade efter hans beslut"*.

Hebr 12:11 *"För stunden tycks ingen tuktan vara till glädje utan till sorg, men för dem som fostrats genom tuktan ger den längre fram frid och rättfärdighet som frukt."*

Tänkvärt: Om synden aldrig kommit in i världen kunde Gud inte förhålliga sin nåd och sin heliga vrede mot det onda som han nu kan göra.

OBS! Gud är "suverän" och allsmäktig - han kan göra *allt* han vill när han vill och *hur* han vill helt oberoende av *alla* och *allt* annat. När han följer ett program är det för *att han själv* väljer att handla enligt det.

c) Om Guds allvishet och allmakt kan vi läsa om i Jesaja:

Jes 46:10 *"Jag förkunnar från början vad som skall komma och långt i förväg det som inte har skett. Jag säger: Mitt beslut skall gå i fullbordan, allt vad jag vill kommer jag att göra."*

Till och med när människor gör *onda* saker med *onda* intentioner, kan Gud genom exakt samma händelse förverkliga sina *goda* intentioner. Han kan därför *tillåta* synd och ondska och ändå s.a.s. *alltid få sista ordet*. (Läs 1 Mos 50:20 om Josef!)

Ett annat exempel på hur Gud är alltings suveräne styresman, och total Herre över ondskan, kan vi se i Apg 2:23. Gud förverkligar sin frälsningsplan genom människor som gör det värsta tänkbara: mördar Guds Son, Jesus Kristus! Guds *goda* plan går i uppfyllelse trots att en *ond* konspiration av syndiga människor korsfäster Jesus!

(Läran om att människors ondska – som de står ansvariga för – och Guds godhet kan manifesteras genom samma skeende kallas på teologiskt språk för *kompatibilitet* eller *kompatibalism*.)

d) I alla tider har man diskuterat om Gud är allsmäktig över individens frälsning eller människan själv har sista ordet angående den. Bibeln kallar dem som blir frälsta för ”*de utvalda*” och ”*utvalda av Gud*” på ett sådant sätt att man anar att Gud på något sätt väljer vilka han vill frälsa.

e) Några av Bibelns omvändelser, t.ex. Paulus och Lydia (Apg 16:14) sker uppenbarligen helt genom Guds suveräna handlande. Vi måste vara ödmjuka inför denna fråga och förkunna evangelium för alla utan åtskillnad. John Wesley gjorde läran om utväljandet enkel genom att säga: *Gud visste från början vilka som skulle komma att tro på honom och dem utvalde han!*

Ef 1:4-6 Han har utvalt oss i honom före världens skapelse till att vara heliga och fläckfria inför honom. I kärlek har han förutbestämt oss till barnskap hos honom genom Jesus Kristus, efter sin goda viljas beslut, till ära och pris för den nåd som han har skänkt oss i den Älskade.

Rom 8: 29-30 Dem som han i förväg har känt som sina har han också förutbestämt till att formas efter hans Sons bild, så att Sonen blir den förstfödde bland många bröder. Och dem som han har förutbestämt har han också kallat, och dem som han har kallat har han också förklarat rättfärdiga, och dem som han har förklarat rättfärdiga har han också förhärligat.

5... och att endast Gud är värd att tillbe...

Den självklara följderna av att Gud är Gud utesluter att någon annan skulle vara värd den djupaste hängivenheten och den största äran - det som vi kallar för tillbedjan. För detta ändamål skapades allt.

Ps 150:6 Allt som andas ska prisa Herren! Halleluja!

Rom 11:36 Av honom, genom honom och till honom är allting. Hans är äran i evighet. Amen

Del 3 - Treenigheten

Vi tror: att i Gud är tre personer - Fadern, Sonen och den helige Ande, oskiljaktiga i sitt väsen och jämlika i makt och härlighet.

1...att i Gud är tre personer - Fadern, Sonen och den helige Ande...

a) Även om ordet "Treenighet" inte förekommer helt uttryckligt i Bibeln så ser vi genom Skriftens samstämmiga vittnesbörd att detta är vad Bibeln lär om Gud.

b) Jesus själv talar om Treenigheten i

Joh 14:16-18 "Och jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan Hjälpare, som alltid skall vara hos er, sanningens Ande, som världen inte kan ta emot. Ty världen ser honom inte och känner honom inte. Ni känner honom, eftersom han förblir hos er och skall vara i er. Jag skall inte lämna er faderlösa, jag skall komma till er. "

OBS! Märk väl att både Fadern, Sonen och Hjälparen ska komma till de troende när de tar emot Anden.

c) I Reformationsbibeln (King James Version) finns en tydlig vers om Treenigheten.

Joh 5:5-8: "Vem är den som besestrar världen, utom den som tror att Jesus är Guds Son? Han är den som kom genom vatten och blod, Jesus Kristus, inte bara med vatten, utan med vattnet och blodet. Och Anden är den som vittnar, ty Anden är sanningen. Ty tre är de som vittnar i himlen: Fadern, Ordet och den Helige Ande och dessa tre är ett. Och tre är de som vittnar på jorden: Anden, vattnet och blodet och dessa tre är samstämmiga."

2... oskiljaktiga i sitt väsen ...

a) En förenklad bild av Treenigheten, med tre personer, av samma väsen, samma "art", men i tre distinkta funktioner skulle kunna vara bilden av ånga, vatten och is - som alla tre är vatten men i olika "gestalter" med olika funktioner.

b) Vi ska snart se att Jesus är Gud, men samtidigt ska vi också notera det *funktionsmässiga underordnande* som fanns hos Jesus när han gick på jorden. Han kunde t.ex. säga att han inte *visste* allt som Fadern *visste* (Matt 24:36) och att Fadern var *större* än honom. Detta gäller alltså i *funktion* men inte i väsen eller natur. (Joh 14:28).

c) Ett av de bästa Bibelorden som talar om hur Gud, Sonen av evighet i ödmjukhet underordnade sig Fadern för vår frälsnings skull hittar vi i Filipperbrevet:

Fil 2:6-11 *Fastän han var till i Gudsgestalt, räknade han inte tillvaron som Gud såsom segerbyte utan utgav sig själv genom att anta en tjänares gestalt då han blev människa. Han som till det yttre var som en människa ödmjukade sig och blev lydig ända till döden - döden på korset. Därför har också Gud upphöjt honom över allting och gett honom namnet över alla namn, för att i Jesu namn alla knän skall böja sig, i himlen och på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna, Gud, Fadern, till ära, att Jesus Kristus är Herren.*

OBS! Jesu kunskap var en fullkomlig människas kunskap! Det innebär att han *visste om gränsen för sitt vetande*. Han var tydlig med det i fråga om sin återkomst. Förutom de gränser han själv anger har han alltså fullkomlig kunskap och *gör därför aldrig ett bristfälligt uttalande*.

D.A Carson skriver:

Historiskt sett har kristna undvikit att gå i den arianistiska* fällan genom att insistera på att Sonen är jämlik med Gud i väsen och natur, men att det finns ett förvaltningsmässigt eller funktionellt underordnande hos Sonen i förhållande till Fadern.

-D.A. Carson "Den svåra läran om Guds kärlek"

* Arius var en villolärare som förnekade Jesu Gudom och den helige Andes person. Jehovas Vittnen bl.a. har anammat den villoläran.
3... och jämlika i makt och härlighet...

a) Jesu gudom

Joh 1:1,14 *I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud... Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning.*

Gud delar inte sin ära med någon: Jes 42:8: *"Jag är HERREN, det är mitt namn. Jag ger inte min ära åt någon annan, eller mitt lov åt avgudabilder."*

Observera då denna vers:

Joh 5:21-23 *"Ty liksom Fadern uppväcker de döda och ger dem liv, så ger Sonen liv åt vilka han vill. Inte heller dömer Fadern någon, utan hela domen har han överlämnat åt Sonen, för att alla skall ära Sonen liksom de ärar Fadern. Den som inte ärar Sonen ärar inte heller Fadern, som har sänt honom."*

Eftersom Jesus är Gud ska han alltså äras *alldeles* liksom Fadern!

Kol 1:15-17 *"Han är den osynlige Gudens avbild, förstfödd före allt skapat. Ty i honom skapades allt i himlen och på jorden, det synliga och det osynliga, tronfurstar och herradömen, makter och väldigheter. Allt är skapat genom honom och till honom. Han är till före allting, och allt består genom honom."*

OBS! Han är till före allting och är alltså inget *ting*. Han är *"född och icke skapad"* som det står i en gammal trosbekännelse.

OBS! "Förstfödd" i Bibeln står aldrig för "skapad" utan att för man är "den främste". David t.ex. kallades den förstfödde fast han var yngst i syskonskaran! Ps 89:27-29: *"Han skall ropa till mig: "Du är min fader, min Gud och min frälsnings klippa!" Jag skall göra honom till den förstfödde, till den högste bland kungarna på jorden. Jag skall bevara min nåd åt honom för evigt, mitt förbund med honom skall stå fast.*

b) Bibeln säger uttryckligen att Jesus är Gud: Det profeterades i

Jes 9:6 *"Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste.*

c) I likheten av beskrivningen av Fadern och Sonen i Psalm 102 respektive Hebr 1 ser vi också att Jesus är Gud:

I Psalmen beskrivs Gud (Jahveh):

Ps 102:13, 26-28 *"Men du, HERRE, tronar i evighet, släkte efter släkte skall komma ihåg dig...För länge sedan lade du jordens grund, himlarna är dina händers verk. De skall gå under, men du förblir. De skall alla nötas ut som en klädnad, du skall förvandla dem som man byter kläder, och de försvinner. Men du är densamme och dina år har inget slut.*

Sedan beskrivs Jesus med exakt samma ord:

Hebr 1:4-12 *Men om Sonen säger han: Gud, din tron står i evigheters evighet, och rättens spira är ditt rikes spira. Du älskar rättfärdighet och hatar orättfärdighet. Därför, Gud, har din Gud smort dig med glädjens olja mer än dina medbröder. Och: du, Herre, har i begynnelsen lagt jordens grund, och himlarna är dina händers verk. De skall gå under, men du förblir. De skall alla nötas ut som en klädnad. Som en mantel skall du rulla ihop dem, och som en klädnad skall de bytas ut. Men du är densamme, och dina år har inget slut.*

1 Tim 3:15-16 *Men om jag dröjer vill jag att du ska veta hur man bör bete sig i Guds hus, som är den levande Gudens församling, sanningens pelare och grundval. Och erkänt stor är gudsfruktans hemlighet: Han [Gud] blev uppenbarad i köttet, bevisad rättfärdig genom Anden, sedd av änglarna, predikad bland folken, trodd i världen, upptagen i härligheten.*

c) Bibeln kallar uttryckligen den helige Ande för "Gud".

Apg 5:3-4 *"Då sade Petrus: "Ananias, varför har Satan uppfyllt ditt hjärta, så att du ljög mot den helige Ande och tog undan en del av pengarna för jorden? Varför har du i ditt hjärta bestämt dig för att göra något sådant? Du har ljugit, inte bara för människor utan för Gud."*

d) Den helige Ande är förenad med Fadern och Sonen:

Matt 28:19 *"Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och **den helige Andes namn.**"*

2 Kor 13:14 *"Vår Herre Jesu Kristi nåd, Guds kärlek och **den helige Andes gemenskap** vare med er alla."*

e) Den helige Ande är evig:

Hebr 9:14 *"Ty Kristus har genom **den evige Ande** framburit sig själv som ett felfritt offer åt Gud.*

f) Den helige Ande har självständig vilja ("är suverän"):

1 Kor 12:6, 11 *"Det finns olika slags kraftgärningar, men Gud är densamme, han som verkar allt i alla... Men allt detta verkar en och samme Ande, som efter **sin vilja** fördelar sina gåvor åt var och en.*

Denna "mångfald-i-enfald" förstör inte Guds fullkomligt rättmätiga självfokus, eftersom Bibelns Gud är En... Att säga att han är något annat än alltings centrum, och med rätta är värd tillbedjan och ära, skulle vara att nedvärdera själva hans Gudom. Han är den Gud som, med full rätt, inte ger sin ära åt någon annan (Jes 42:8). I en evighet före tiden, älskade Fadern Sonen, och Sonen älskade Fadern. Det har alltid funnits en till-någon-annan-riktning i Guds kärlek. Alla manifestationer av Guds kärlek strömmar fram ur denna djupare, mer grundläggande verklighet: Kärleken är innesluten i själva Guds natur. Gud är kärlek.

(ur: *"Den svåra läran om Guds kärlek"* av D.A. Carson)

Att fundera på:

- 1) Varför tror du att Gud vill att vi ska veta att han är både Fader Son och Ande?
- 2) Vad får "gemenskapen Gud" för effekt på församlingens gemenskap?
- 3) Vad betyder det för vår tjänst att Guds kärlek inom sig själv, i treenigheten är s.a.s. riktad till "någon annan".

Del 4 - Jesus Kristus

Vi tror: att i Jesu Kristi person är den gudomliga och den mänskliga naturen förenade så att han verkligen är sann Gud och sann människa.

1... att i Jesu Kristi person...

a) Läran om Treenigheten och läran om Jesus, Guds Son - Människoson är nära besläktade. Att Jesus Kristus äger två "naturer" som är fullkomligt förenade är svårt för vårt begränsade förstånd att ta in. Det är därför inte så konstigt att just denna bibliska sanning genom historien varit föremål för mycket diskussion och många kontroverser. Idag är det mycket få grupper som förnekar att Jesus var fullkomlig människa och nästan lika få som förnekar att Jesus är Gud. Båda dessa riktningar är villoläror.

b) Enligt apostlarna hänger frälsningen och evangeliet på att man tror på "den riktige" Jesus. När en människa blir född på nytt och får trons gåva kommer hon till tro på *Skrifternas Jesus*. Den helige Ande hjälper henne att se vem han verkligen är.

2 Kor 11:4 *"Ty om någon kommer till er och predikar en annan Jesus än den vi har predikat, eller om ni tar emot en främmande ande eller ett främmande evangelium som ni tidigare inte tagit emot..."*

2...Är den gudomliga...

a) Ett av de viktigaste orden om att Jesus är evig Gud hittar vi som vi tidigare sett i Johanneevangeliet.

Joh 1:1,14 *"I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud... Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den Enfödde har av Fadern, och han var full av nåd och sanning."*

b) Här ser vi ett annat Bibelord som tydligt talar om Jesus - Guds Son av evighet.

Mika 5:2 *"Men du, Betlehem Efrata, som är så liten bland Juda tusenden, från dig skall det åt mig komma en som skall härska i Israel. Hans ursprung är före tiden, från evighetens dagar."*

c) Jesus talade också om sig själv som Gud när han använde Guds Namn "Jag Är":

Joh 4:25-26 *"Kvinnan sade till honom: "Jag vet att Messias skall komma, han som kallas Kristus. När han kommer, skall han förkunna allt för oss." Jesus sade till henne: "Det Är Jag, den som talar med dig."*

Joh 8:12 *Jesus talade åter till dem och sade: "Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus."*

Joh 8:24 *Ty om ni inte tror att Jag Är, skall ni dö i era synder. "De frågade: "Vem är du då?" Jesus svarade: "Begynnelsen, något som jag också har sagt er."*

Joh 14:9 *"Jesus svarade: "Så länge har jag varit hos er, och du har inte lärt känna mig, Filippus. Den som har sett mig har sett Fadern."*

Joh 8:54-58 *Jesus svarade: "Om jag ärar mig själv, är min ära ingenting värd. Det är min Fader som ärar mig, han som ni kallar er Gud. Ni känner honom inte, men jag känner honom. Om jag sade att jag inte kände honom, skulle jag vara en lögnare som ni. Men jag känner honom och bevarar hans ord. Abraham, er fader, jublade över att få se min dag. Han såg den och blev glad." Judarna sade: "Du är inte femtio år än, och Abraham har du sett!" Jesus svarade: "Amen, amen säger jag er: Jag Är, redan innan Abraham blev till."*

a) Att Jesus är både Gud och människa är helt avgörande för vår frälsning. Som Gud kan han fullkomligt representera Gud i försoningen:

2 Kor 5:18-19 *Allt kommer från Gud, som har försonat oss med sig själv genom Kristus och gett oss försoningens tjänst. Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte*

människorna deras överträdelser, och han har anförtrott åt oss försoningens ord.

b) Eftersom Jesus Kristus är Gud får hans offer ett oändligt värde:

1 Petr 1:18 Ni vet ju att det inte var med förgängliga ting, med silver eller guld, som ni blev friköpta från det meningslösa liv ni ärvt från era fäder, utan med Kristi dyrbara blod, som med blodet av ett lamm utan fel och lyte.

OBS! Här beskrivs alltså Jesu blod som evigt, eller "oförgängligt".

OBS! Bibeln talar ofta växelvis om "Gud vår Frälsare" och om "Kristus vår Frälsare" vilket talar tydligt om Jesu gudom i frälsningsverket.

3...och den mänskliga...

a) När vi säger att Jesus var både Gud och verkligen människa så menar vi två saker: (1) Jesus var *fullt ut* människa i allt vad det innebär med kropp och själ och alla mänskliga egenskaper. (2) Jesus var *fullkomlig* människa. Hans mänskliga natur var *syndfri* och *felfri*.

b) I Getsemane bl.a. kan vi s.a.s. höra Jesu mänskliga natur tala: Matt 26:39 *Och han gick lite längre bort, föll ner på ansiktet och bad: "Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill."*

b) Att Jesus är människa är helt avgörande för vår frälsning. Jesus kunde vinna seger över all ondska och *leva ett helt rättfärdigt liv å våra vägnar* genom att vara verklig människa. Han kan representera hela sitt folk som "hövding" och "ställföreträdare" när han går till korset. Som *människa* kan han dö i *människors* ställe.

c) Gud Fadern kan inte bli frestad men som människa kunde Jesus bli frestad och demonstrera seger över frestelserna i kraft av sin fullkomliga mänskliga natur.

Jak 1:13 *Ingen som frestas skall säga: "Det är Gud som frestar mig." Ty Gud frestas inte av det onda och frestar inte heller någon.*

b) Ett bibelord som tydligt bevisar att Gud blev människa för att kunna bli frestad, vinna seger och återlösa oss ser vi här:

Hebr 2:14-18 *Eftersom nu barnen hade fått del av kött och blod, fick han på liknande sätt **del av kött och blod**, för att han genom sin död skulle göra den maktlös som hade döden i sitt våld, det vill säga djävulen, och befria alla dem som av fruktan för döden hade levt i slaveri hela sitt liv. Det är ju inte änglar utan Abrahams barn han tar sig an. Därför **måste han i allt bli lik sina bröder** för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och sona folkets synder. Eftersom **han själv har lidit och blivit frestad, kan han hjälpa dem som frestas.***

Hebr 4:15 *Ty vi har inte en överstepräst som ej kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som blev frestad i allt liksom vi, **men utan synd.***

OBS! Jesus frestades inte utifrån syndfull natur eller orena begär. Det var för *Jesus fullt legitima saker* som Satan frestade honom med (bröd, beskydd, makt), men han frestade honom att ta detta *på fel sätt i fel tid*. Jesu frestelser var alltså *verkliga frestelser* fastän han i sin syndfria natur *inte kunde synda*. Han ägde dessutom ett unikt mått av den helige Ande "utan begränsning" (Joh 3:34) som styrkte honom i frestelsen.

4... naturen förenade...

e) Den evige Sonen iklädde sig fullkomlig mänsklig natur när hans blev avlad av den helige Ande i Jungfrun Marias moderliv.

Luk 1:35 *Maria sade till ängeln: "Hur skall detta kunna ske? Ingen man har rört mig". Ängeln svarade henne: "**Den helige Ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall också barnet kallas heligt och Guds Son.***

f) I inkarnationen – när Gud blir människa, gör alltså den *fullkomliga* mänskliga naturen entré på världshistoriens arena! Den är bättre än den som "den förste Adam" hade, för i den *kan* man inte synda. Det är denna fullkomliga mänskliga natur, och det faktum att Jesus är Gud, som gör att han aldrig *kan* synda. Jesus kommer i all evighet att behålla sin fullkomliga gudomlighet *och* sin fullkomliga mänskliga natur. Vi kommer därför att kunna möta honom, se honom, och tala

med honom i himlen, även om det sker under andra förutsättningar för tid och rum.

5...så att han verkligen är sann Gud och sann människa...

D.A. Carson skriver om att Jesus alltid varit Sonen utifrån Joh 5:26

”För liksom Fadern har liv i sig själv, har han också låtit Sonen ha liv i sig själv.” Texten säger att Fadern som har ”liv i sig själv”, och han har gett åt Sonen att ha ”liv i sig själv”. Uttrycket ”liv i sig själv” måste innebära samma sak i bägge delarna av versen. Men hur skulle ett sådant ”liv i sig själv”, det självexisterande livet, kunna ges av någon annan? Den äldsta förklaringen är fortfarande den bästa: detta är **en gåva av evighet**. Det fanns aldrig en tid då Sonen inte ”hade liv i sig själv”. Detta eviga förordnande fastställer **det eviga förhållandet mellan Fadern och Sonen**.

Att fundera på:

- 1) Vad betyder det för dig att Jesus är HERRE och sann Gud?
- 2) Vad betyder det för dig att Jesus varit människa på jorden precis som du och jag?
- 3) Vad lär vi oss om Gud genom att lära känna Jesus?

Del 5 - Människan

Vi tror: Att de första människorna skapades i ett tillstånd av oskuld, men genom sin olydnad förlorade de sin renhet och salighet, och som en följd av deras fall har alla människor blivit syndare, totalt fördärvade, och som sådana med all rätt föremål för Guds vrede.

Introduktion

Denna lärosats flyttar fokus från vad Bibeln lär oss om Gud till vad den undervisar oss *om människan*. Den innehåller läran om människans natur, synden och det ”totala fördärvet” som råder i människan utan Gud.

Lärosatsen kan verka presentera en väldigt pessimistisk människosyn, men när Bibeln får tala ut i detta ämne förstår vi att den är *realistisk*. Den förklarar mycket av det vi möter varje dag, och ger mycket tröst. Att skippa diagnosen på den som är sjuk skapar en hemsk ovisshet och gör det omöjligt att ge rätt behandling. På samma sätt kan vi inte förstå vikten av frälsning och heller inte helt uppskatta frälsningen om vi inte förstår bakgrunden till den radikala åtgärd som Jesus vidtagit för att vi ska bli räddade.

1...Att de första människorna skapades i ett tillstånd av oskuld...

Bibeln presenterar de första människorna som skapade i fullkomlighet. De var rättfärdiga, fria, lyckliga, och levde i ett idealiskt tillstånd. (”Edens lustgård”) Deras sinne, tankar, ord, attityder och handlingar var heliga och perfekta i Guds ögon, i förhållande till varandra och i förhållande till naturen. Deras vilja var också opåverkad av synden, de var fria att välja det goda!

1 Mos 1:31 *”Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott. Och det blev afton och det blev morgon. Det var den sjätte dagen.*

1 Tim 4:4 *”Ty allt som Gud har skapat är gott...”*

Jak 1:17 ”Allt *det goda* vi får och varje *fullkomlig* gåva är från ovan och *kommer ner från ljusens Fader...*

1 Mos 2:15 ”*HERREN Gud tog mannen och satte honom i Edens lustgård för att han skulle odla och bevara den.*”

Nyckeln till denna fullkomlighet låg i deras odelade kärleksfulla *lydnad* mot Gud, och den lag han lagt i deras hjärtan. Gud hade gett dem ett enda uttryckligt bud:

1 Mos 2:16 *Och HERREN Gud gav mannen denna befallning: "Du kan fritt äta av alla träd i lustgården, men av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den dag du äter av det skall du döden dö."*

2...men genom sin olydnad förlorade de sin renhet och salighet...

När Adam föll i synd, så fick det många konsekvenser. Grunden till alla dessa kommer ur två stora huvudsakliga förändringar: (1) Hans relation till Gud dog (andlig död), och (2) hans natur blev fördärvad, och miste förmågan att leva det fullkomliga, heliga livet.

3...och som en följd av deras fall har alla människor...

a) Bibeln berättar att Adam står som representant, eller ställföreträdare i ett *förbund* för människosläktet. Han är ”huvudman” för alla människor i *förbundet* med Gud. Därför föll *hela mänskligheten* i och med Adams fall. Den fanns *redan i honom* ännu ofödd s.a.s.

b) Det tydligaste beviset på att Adam räknas som representant och att hela mänskligheten faller *med* honom är faktiskt Jesus! När Jesus kommer in på historiens arena kallas han ”Den andre Adam” och står som representant för alla som är födda på nytt. Med andra ord: Vi föds i synd genom *naturlig* födsel, arvtagare till Adam nr 1 och vi föds på nytt i rättfärdighet genom *övernaturlig* födsel, arvtagare till Adam nr 2 - Jesus.

c) Gud gör inga missbedömningar eller några misstag. Han vet att varje människa skulle ha handlat precis som Adam och gör därför inget orättvist när han låter alla människor falla med sin stamfar. Han känner allas hjärtan i förväg.

4... blivit syndare...

Bibeln berättar om det som brukar kallas *arvsyn*den och här följer en förklarande parafra (omskrivning) för att göra bibelordet så enkelt som möjligt. Originalversionen finns i Rom 5:12-21!

*”Så här är det: Adam drog in synden i hela mänskligheten och i hela skapelsen. Beviset på det är den fysiska döden. Att alla människor dör är ett bevis på att arvsyn*den bor i alla. Dessutom kan ingen människa låta bli att också synda praktiskt med tankar, ord och gärningar på det som hänt.

*Syn*den var ett faktum långt innan Moses gav oss lagtavlor, synd är nämligen att bryta mot **alla typer** av bud från Gud. Det är emellertid lättare att avslöja och hålla koll på synden med hjälp av lagar och förordningar. Beviset för att synden botten i alla människor ända sedan Adams tid är att alla hittills har dött fysiskt. Alla har naturligtvis inte gjort exakt samma typ av synd som Adam, men alla har syndat på något sätt.

*Som initiativtagare och representant för mänskligheten är den förste Adam faktiskt en bild på Jesus, fast tvärtom! Adam är överhuvud för de som föds på naturlig väg - **andligt döda**, Jesus för dem som är födda på nytt till **andligt liv**.*

Det finns emellertid en stor skillnad mellan Adams och Jesus funktion. Alla dog andligen genom att den förste Adam syndade, men när Jesus och nåden kom, lyfte han oss till ett ännu högre plan än det Adam stod på före fallet, (i himlen kommer vi nämligen inte att kunna synda!).

*Adam kan inte ta någon ära för att nådens överflödande gåva ges till alla som tror. Nej, Adam drog bara med sig dom och fördömelse. Ja, Adam föll faktiskt frivilligt, och **utan någon god anledning**. Inse då att Jesus faktiskt har ännu mindre anledning att ge oss frikännande nåd efter att så många syndat så förfärligt; det gör Jesu nåd enormt stor!*

Tänk att en vanlig människa som Adam kan dra med sig alla människor ner i synd, andlig och fysisk död; fatta då hur oerhört mycket större möjligheter Jesus Kristus har! Den som tar emot hans

gåva får ett underbart, odödligt liv och räknas som fullkomligt rättfärdiga i honom.

Enkelt uttryckt: Adam orsakade att alla människor dömdes till fördärvet, men Jesus orsakade att många kommer att gå fria och ha evigt liv. Liksom alla gick förlorade på grund av den synd Adam drog in genom sin olydnad, så kommer många att bli räddade på grund av att Herren var fullkomligt lydig. Gud lät budorden komma in för att det skulle bli jättetydligt hur olydiga vi blivit, men hur illa det blivit så Gav Gud ändå en nåd som räcker och blir över.

Ja, precis som den andliga döden kom att dominera mänskligheten så att ingen kan låta bli att synda, kom nåden att dominera oss genom att Jesus rättfärdiga liv tillräknas oss som tror. Det ger oss dessutom möjlighet att övervinna synden redan här och nu! På detta sätt säkrades ett evigt liv för dem som tillhör Jesus!

5...totalt fördärvade...

a) Förutom skulden som man drar på sig genom olydnad, talar lärosatsen också om *fördärvet* som bor i människan.

OBS! Det "totala fördärvet" (ibland kallat "det radikala fördärvet" eller "naturfördärvet") gör det fullständigt *omöjligt* för oss att frälsa oss själva. Läran om "det totala fördärvet" är därför oerhört viktig för att vi ska förstå *nåden*. Den viktigaste lärdomen vi kan dra ur den är att frälsningen *endast* är av nåd. Vi varken *kan* eller *vill* tro eller lyda Gud "för egen maskin". Vår natur är fördärvad och vi kommer att handla helt i enlighet med den naturen om inte Gud tar initiativet och griper in med sin nåd. Lika lite som en död kan göra något åt sin situation kan den andligt döde agera för sin frälsning eller för att behaga Gud.

Rom 8:7-8 7 "Köttets sinne är fiendskap mot Gud. Det underordnar sig inte Guds lag och **kan det inte heller. De som lever i köttet kan inte behaga Gud**".

b) Här följer några av de mest kända bevistexterna för den fallna naturen och dess ondska:

1 Mos 6:5-8 Och HERREN såg att människornas ondska var stor på jorden och att deras hjärtans alla tankar och avsikter ständigt var

alltigenom onda. Då ångrade HERREN att han hade gjort människorna på jorden, och han var bedrövad i sitt hjärta. HERREN sade: "Människorna som jag har skapat skall jag utrota från jordens yta, ja, både människor och fyrfotadjur, kräldjur och himlens fåglar. Jag ångrar att jag har gjort dem." Men Noa hade funnit nåd inför HERRENS ögon.

Rom 3:10-18 Det står skrivet: Ingen rättfärdig finns, inte en enda, ingen förståndig finns, ingen finns som söker Gud. Alla har avvikit, alla har blivit fördärvade. Ingen finns som gör det goda, inte en enda. En öppen grav är deras strupe. Sina tungor använder de till svek. Huggormsgift är bakom deras läppar. Deras mun är full av förbannelse och bitterhet. De är snabba på foten till att utgjuta blod. Förödelse och elände råder på deras vägar, och fridens väg känner de inte. De har inte gudsfruktan inför sina ögon.

Matt 7:11 Om ni som är onda förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer skall då inte er Fader i himlen ge det som är gott åt dem som ber honom.

Matt 15:18 Men det som går ut ur munnen kommer från hjärtat, och det gör människan oren. Ty från hjärtat kommer onda tankar, mord, äktenskapsbrott, otukt, stöld, falskt vittnesbörd och hädelser. Sådant orenar människan. Men att äta utan att tvätta händerna gör inte människan oren."

Ps 51:5-8 Ty jag känner mina överträdelser och min synd är alltid inför mig. Det är mot dig jag har syndat och gjort det som är ont i dina ögon. Du är rättfärdig när du talar, du är ren när du dömer. Se, i synd är jag född, och i synd blev jag till i min moders liv.

c) Bibeln berättar om att synden fördärvat vårt förstånd och förmåga till andlig insikt, samt vår moral.

Ef 4:17-18 I Herrens namn varnar jag er därför: lev inte längre som hedningarna. Deras tankar är tomma, deras förstånd förmörkat. De är främmande för livet i Gud därför att de är okunniga och i sina hjärtan hårda som sten

2 Kor 4:4 *Ty den här tidsålderns gud har förblindat de otroendes sinnen, så att de inte ser ljuset som strålar ut från evangeliet om Kristi härlighet - han som är Guds avbild.*

Rom 5:5 *Ty om vi, medan vi var Guds fiender, blev försonade med Gud genom hans Sons död*

Kol 1:21 *Också ni som en gång var främmande för Gud och genom ert sinnelag och genom era onda gärningar hans fiender.*

6...och som sådana med all rätt föremål för Guds vrede...

a) I Ljuset av dessa ord är det inte svårt att förstå att Gud med rätta kan uttrycka sin heliga vrede mot synden och syndaren. Guds vrede är inte som våra besinningslösa vredesutbrott. Hans vrede är fullkomlig, helig och ren.

Ef 2:1-3 *Också er har Gud gjort levande, ni som var döda genom era överträdelser och synder. Tidigare levde ni i dem på den här världens vis och följde härskaren över luftens välde, den ande som nu är verksam i olydnadens söner. Bland dem var vi alla en gång, när vi följde våra syndiga begär och gjorde vad köttet och sinnet ville. Av naturen var vi vredens barn, vi liksom de andra.*

Vi låter D.A. Carson tala igen:

Hur ska då Guds kärlek och Guds vrede förstås i förhållande till varandra? En evangelisk klyscha är att "Gud hatar synden men älskar syndaren". Det finns ett uns av sanning i den orden: Gud hyser endast hat mot synden, och det vore fel att dra slutsatsen att Gud inte hyser något annat än hat mot syndaren. Vi måste upprätthålla en skillnad mellan Guds syn på synden och hans syn på syndaren. Klyschan är ändå falsk och bör inte användas. Fjorton gånger bara i de första femtio psalmerna får vi veta att Gud hatar, hans vrede brinner mot lögnaren o s v. I Bibeln gäller faktiskt Guds vrede *både* synden (Rom 1:18) och syndaren (Joh 3:36).

Vårt problem är att vrede och kärlek mänskligt sätt inte går att kombinera. Antingen driver kärleken ut vreden, eller också driver vreden ut kärleken.

Vi kan möjligtvis närma oss en annan förståelse när vi ser hur våra barn ibland agerar, men vanligtvis tänker vi inte på en vred person som kärleksfull.

Så är det inte med Gud. Guds vrede är inte besinningslöst, blint raseri. Hur känslomässig den än må vara är den ändå ett fullkomligt förståeligt och frivilligt gensvar på kränkningen av hans helighet. Guds kärlek... strömmar fram förenade med hans övriga fullkomligheter och beror inte på älskvärdheten hos den älskade. Därför kan hans vrede och kärlek riktas mot samma individ eller samma folk på samma gång. Gud måste i sin fullkomlighet vara vred mot sina avbilder i deras uppror eftersom de har kränkt honom; Gud måste i sin fullkomlighet vara kärleksfull mot sina avbilder i deras uppror för han är en älskande Gud.

Att fundera på:

- 1) Hur reagerar du på Bibelns ”diagnos” av den mänskliga syndfullheten?
- 2) Hur tror du att synen på Guds nåd påverkas av vår insikt om synden?
- 3) Kan du behålla balansen mellan insikten om att vi är syndare och samtidigt rättfärdiga i Kristus? Vad händer om vi tappar den?

Fördjupningsuppgift:

”Reflektion över läran om synden” (Av Shane Lems).

Frågan vi behöver ställa oss är, ”Hur syndiga är människorna egentligen?” Hur allvarligt skadade Adams fall hans barn och hans barnbarn? Bibeln målar en mörk bild av människosläktets syndfullhet. Predikaren 9:3 säger, *”människornas hjärtan fulla av ondska”*. Profeten Jeremia förkunnade för Guds folk att *”hjärtat är det mest bedrägliga av alla ting, och obotligt fördärvat; vem kan förstå det?”* (Jer 17:9).

Detta innebär är att *människor inte är goda innerst inne*. Ibland hör vi i radio, på internet eller TV om att människan grundläggande är god. Bibeln lär oss emellertid *det direkt motsatta*. Sedan Adam syndade, är alla människor innerst inne syndfulla varelser. Ju djupare in man kommer desto värre blir folk. (Mark 7:21-23).

Några bibliska ord för syndfullhet är *missgärningar, fördärv, ogudaktighet, ondska, uppror, illvilja, och överträdelse*. Orden, *totalt fördärv*, betyder att *alla delar* av en människa har blivit förstörda av synden. En persons kropp, själ, sinne, vilja, ord, tankar, begär och gärningar är förvrängda av synden. Människor tänker syndiga tankar och säger syndiga ord. De går med hat i sina hjärtan och använder t.o.m. sina kroppar för att göra fruktansvärda saker som att kriga och döda.

Paulus sa det väldigt rakt på sak, eller hur? Människorna är *”vredens barn”*. Ondskefulla ledare som Adolf Hitler och Osama bin Laden är exempel på hur syndfull en människa verkligen kan bli. Men vi behöver inte titta så långt bort för att se en hemsk syndfullhet. I våra städer måste poliser hindra folk från fyllekörning, stöld och mord. Ibland ger vi själva exempel på otäck syndfullhet i våra hjärtan när vi hatar någon och önskar dem döden. Den store kung David inte bara ljög, han mördade, begick äktenskapsbrott, och bröt flera av de tio budorden!

Totalt fördärv betyder *inte* att varje person är så maximalt ond som hon eller han skulle kunna vara. Gud är suverän styresman (Jes 46:10-11), och tillåter inte världen att tas över av mördare och tjuvar. Ibland krossar han onda ledare som Faraos och Herodes men bland använder Gud också ogudaktiga regenter som t.ex. drottningen av

Saba, Kyros, och Nebukadnessar till hjälp för hans folk! (2 Mos 14:1, 1 Kung 10, Esra 1, Dan 3, Apg 12:23)

Synden har så gott som totalförstört Guds avbild i människorna, men ändå har ändå varje individ lite anständighet kvar. Ibland uppför sig visserligen folk som djur, men synden gör oss inte till djur.

En gammal läroskrift uttrycker det så här: *”Det återstår... i människan efter syndafallet, glimtar av naturligt ljus, genom vilket hon behåller en liten uppfattning om Gud, om vad som är naturligt, och om skillnaden mellan gott och ont och uppvisar ett visst mått av respekt för goda egenskaper”* Även om Guds avbild och godheten i oss är krossad, finns det alltså ändå glimmande skärvor kvar inom människorna.

Bibeln säger detta i Rom 2:15. Paulus säger att alla människors hjärtan och samveten på något sätt känner till Guds lag. Detta betyder naturligtvis inte att alla är kristna. Det betyder bara att människor i allmänhet fattar att döda andra är något dåligt och att hjälpa andra är något gott.

Ett annat sätt att beskriva radikalt fördärv är genom att säga att fördärvet är totalt *extensivt* men inte totalt *intensivt*. Det betyder att syndfullheten *omfattar* hela personen (hjärta, själ, kropp, sinne), men att människors syndfullhet inte är så *intensivt* som det skulle kunna vara. Vi skulle kunna vara mycket mera syndiga än vad vi verkligen är!

Läran om det radikala fördärvet förklarar varför det förekommer rån, rasism, aborter, mord, krig och annan typ av ondska. I denna värld *finns* det verkligen något som kallas synd, ogudaktighet och olydnad mot Gud. Bibeln undervisar mycket tydligt om synden. Detta kanske inte är någon ny sanning för dig, men kom ihåg att inte många människor idag inser att synden är huvudproblemet i världen. Kristna är de enda som tar synden på större allvar. Vi kallar den vid sitt rätta namn.

Om vi inte förstår vad Bibeln säger om synd, kommer vi inte att förstå vad Bibeln säger om frälsning från synd. När vi säger att Jesus är Frälsaren, menar vi att Jesus räddar onda, ogudaktiga, gräsliga, gudsfientliga människor som förtjänar evigt straff för sina synder (Rom 5:6, 8:1, 1 Kor 6:9).

Jesus kom inte bara för att hjälpa människor att bli bättre. Jesus kom inte bara för att visa människor det rätta sättet att leva. *Han kom för att frälsa onda människor genom att utplåna deras synder genom sin död på korset.* (Mark 2:17, Kol 2:14). Jesus tog det straff som hans folk förtjänar och gav dem gåvor som de inte förtjänar: förlåtelse och evigt liv. (2 Kor 5:21).

Del 6 - Försoningen

Vi tror: att Herren Jesus Kristus genom sitt lidande och sin död har försonat hela världen med Gud så att den som vill kan bli frälst.

1. Introduktion

a) Här i den sjätte delen finns Bibelns huvudpunkt, och Bibelns absolut viktigaste budskap:

Joh 3:16 *"Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv."*

b) Tillbakablick

Fram till nu har lärosatserna identifierat flera av de stora bibliska, protestantiska – evangeliska lärorna. Allesammans utgör de delar av den "body of truths" eller den " uppsättning sanningar" som utgör den nödvändiga grunden för kristen tro. 1) Lära om Skrifterna 2) Lära om Gud 3) Lära om Treenigheten 4) Lära om Kristi Person 5) Lära om synden; Nu är det dags för evangeliets kärna och stjärna: Lära om *försoningen*.

c) Guds helighet, hans totala och rättmätiga avståndstagande från all orättfärdighet och hans totala avsky för synden, blir som vi såg i del 5 till ett olösligt dilemma för människan.

d) När vi nu stiger in i den *sjätte* ser vi hur dessa sanningar mynnar ut i något av det största vi får lära oss om Gud i Skrifterna. Gud älskar med en evig kärlek *trots att vi är syndare*. Den Allsmäktige har uttryckt sin helighet, sin makt och sin kärlek genom att *ge försoning* till fallna och fördärvade människor. Han är *Försonaren*. Han är Gud, vår *Frälsare*. Detta har han visat genom att i Herren Kristus Jesus utföra vad som behövdes för *försoning* på ett kors i Jerusalem för tvåtusen år sedan.

Jes 43:3 *Ty jag är HERREN, din Gud, Israels Helige, din Frälsare.*

e) Försoningen är naturligtvis det största av alla bibliska ämnen och det finns massor av text skrivet om den genom historien. En del är förvrängt och felaktigt, annat är teologiskt komplicerat och svårt att förstå. Frälsningsarmén har alltid strävat efter att, utan att vara ytlig, försöka ta fasta på *det enkla och uppenbara* i Bibelns budskap om försoningen.

OBS! Det är inte en intellektuell förståelse av Jesu död och uppståndelse som frälser. Försoningen är både ett *historiskt faktum* en personlig *erfarenhet*. Det är först när vi *förtröstar* i tro på det, och *erfar* kraften i det som vi kan säga att vi *personligen* är försonade med Gud.

2... att Herren Jesus Kristus...

a) Hela försoningen, från början till slut, både det som skett *utanför* oss och det som sker *inuti* oss är uteslutande ett verk av Gud.

OBS! En människa som inte är född på nytt kan självfallet tänka på Gud i *egna* termer och gilla en speciell *bild* av Gud som hon själv konstruerat. Men Bibelns Gud som han verkligen *är* avskryvärd för den fallna naturen.

Det är omöjligt att tänka sig att det är människan som *"försonar sig"* med Gud. Bibeln säger tvärtom att *Gud har försonat oss med sig*.

2 Kor 5:18-19 *"Allt kommer från Gud som har försonat oss med sig själv genom Kristus och gett oss försoningens tjänst. Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser, och han har anförtrott åt oss försoningens ord."*

Lägg märke till att Gud är *ensam* verksam i och genom Kristus när vi ska försonas med Gud. *Allt* kommer från Gud och Gud *"försonade världen med sig själv"*, säger aposteln. Det finns alltså *ingenting* som människan kan göra för att försona sig med Gud. Den som blir frälst *låter honom* försona, och ser hela försoningen som *hans* verk.

3...genom sitt lidande och sin död...

a) Ett ord för försoning på grekiska (Rom 3:25) är *"hilasterion"*. Det översätts *"nådstol"* eller *"försoningsoffer"* och är ett ord som egentligen betyder att *"stilla vrede"* att *"blidka"* eller att *"ta bort missbelåtenhet"*.

Det innebär att *den heliga vrede som Gud visar som gensvar på synden och som är ett fruktansvärt hot mot syndaren, hot om evig död, försvinner*. Någoting träder in och gör att Guds heliga reaktion mot syndaren upphör. Guds vrede är *"släckt"*.

Jes 12:1 *På den dagen skall du säga: "Jag tackar dig, HERRE, du var vred på mig, men **din vrede har upphört** och du tröstar mig.*

b) Det är alltså inte bara de troende som upplever frid eller fred med Gud utan *hilasterion* (försoningen) gör också att Gud *"sluter fred"* med människorna. I Kolosserbrevet läser vi både om hur fientligheten på jorden å de troendes sida och den heliga vreden från Guds sida, vänds i frid för bägge parter genom korset:

Kol 1:19-22 *19 Ty Gud beslöt att låta hela fullheten bo i honom och genom honom försona allt med sig, sedan han **skapat frid i kraft av blodet på hans kors - frid genom honom både på jorden och i himlen**. Också ni som en gång var främmande för Gud och genom ert sinnelag och genom era onda gärningar hans fiender, också er har han nu försonat med sig, när han i sin jordiska kropp led döden.*

Jesus ställde sig alltså till förfogande för Guds vrede *i vårt ställe* och utstod det straff och den plåga som vi annars skulle ha drabbats av.

Jes 53:4-10 *"...våra smärtor **tog han på sig**, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad... Straffet var **lagt på honom** för att vi skulle få frid...Det var HERRENS vilja att **slå honom och låta honom lida**.*

4... har försonat...

a) *"Katallagen"* (Rom 5:11), försoning, är ett annat ord som talar om att *"återförena"* och att bringa fred mellan två parter. Det betyder att *straffplikten* som synden förde med sig in i förhållandet mellan Gud och människa är borttagen. Kristus har *avtjänat* det straff som

syndarna skulle ha utstått, dött den död som syndarna skulle ha dött, lidit den plåga som syndarna skulle ha fått lida, om han inte trätt in i deras ställe. Detta uttrycker Guds obegripliga kärlek till oss.

Rom 5:8 *"Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog i vårt ställe, medan vi ännu var syndare."*

2 Kor 5:21 *"Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud."*

Gal 3:13: *"Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse i vårt ställe. Det står skrivet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä."*

b) Återlösning, på grekiska *"apolytroseos"*, eller att bli *"friköpt"* är också ett ord som uttrycker Bibelns ord om försoning. Bilden berättar att synden genererat en obetalbar skuld som Jesus betalar åt oss och återlöser oss från skuld och straff.

1 Petr 1:18-19 *"Ni vet ju att det inte var med förgängliga ting, med silver eller guld, som ni blev friköpta från det meningslösa liv ni ärvt från era fäder, utan med Kristi dyrbara blod, som med blodet av ett lamm utan fel och lyte."*

OBS! Tanken att lösensumman betalades till djävulen är obiblisk! Det var *inför Gud* som brottet begicks och det var *inför Gud* vi var skyldiga, därför är det *han* som får lösensumman och kan släppa de återlösta fångarna fria.

c) Räddning eller Frälsning, grek: *"soterias"* är naturligtvis det vanligaste sättet att uttrycka försoningen på ett sammanfattande sätt. Det talar också om att bli räddad ur fiendens våld. Vår skuld, vårt fall och vår synd har gjort oss till *"djävulens barn"* (se förra lärosatsen) men Jesus har räddat oss ur djävulens våld och makt genom att göra oss skuldfria genom förlåtelsen.

Matt 1:21 *"Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus ty han skall frälsa sitt folk från deras synder"*.

Apg 26:18 *du, (Paulus) skall öppna deras ögon, så att de vänder sig från mörker till ljus, från Satans makt till Gud. Så skall ni genom tron på mig få syndernas förlåtelse och arvslott bland dem som är helgade*

Hebr 2:14 *"Eftersom nu barnen hade fått del av kött och blod, fick han på liknande sätt del av kött och blod, för att han genom sin död skulle göra den maktlös som hade döden i sitt våld, det vill säga djävulen".*

5...hela världen med Gud så...

a) Bibeln talar om värdet av försoningen är *tillräcklig* för alla människor i alla tider men *endastverkningsfull för de som tror och tar emot den*. Det finns en villolära som kallas "universalismen" som hävdar att försoningen är verkningsfull för alla människor i alla tider, vilket motbevisas av Bibeln.

Bibelord om "hela världen" ska inte läsas skilda ifrån andra utan förstås i ljuset av varandra:

1 Joh 2:2 *"Han är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens."*

Joh 1:12 *"Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn."*

b) Jesus talar uttryckligen om att han dör för en *särskild kategori människor*. Vi läser aldrig att Jesus dog för "getterna"! Men vi läser att han dog för "fåren".

Joh 10:11 *"Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren."*

Aposteln Paulus uttrycker det så här:

Ef 5:25-27 *5 Ni män, älska era hustrur, så som Kristus har älskat församlingen och offrat sig för den, för att helga den, sedan han renat den genom vattnets bad, i kraft av ordet. Ty han ville ställa fram församlingen inför sig i härlighet, utan fläck eller skrynkla eller något annat sådant. Helig och fullkomlig skulle den vara.*

Om Jesus hade dött verkningsfullt i *alla* förlorades ställe och betalat för alla deras synder till sista öret, då vore de ju automatiskt frälsta! Alternativet skulle då vara att Gud tar ut *dubbelt* straff för dem som går förlorade synder: först tar Kristus det på korset och sedan får de själva ta det i helvetet. En sådan försoning finns inte och en sådan Gud är inte Bibelns Gud. Det enkla svaret är: Fadern *visste på förhand vilka som skulle komma att tro på Kristus* och därför kunde Jesus dö "verkningsfullt" eller "effektivt" för "fåren", för "församlingen", för "sitt folk", för "de utvalda".

Rom 8:33-34 *"Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud är den som frikänner. Vem är den som fördömer? Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som har blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och ber för oss."*

Joh 17:9 *Jag ber för dem. Det är inte för världen jag ber utan för dem som du har gett mig, eftersom de är dina.*

Bibeln deklarerar tydligt att Kristus försonade *alla* de troendes synder, i *alla* tider. Det betyder att allt vi *har* gjort, allt vi *gör* och allt vi *kommer att göra* är försonat genom korset! Det innebär inte att vi ska låta bli att be om förlåtelse, men det betyder att vi alltid är fria från *all* syndens skuld när vi tillhör Kristus.

Rom 8:1 *Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus.*

Hebr 10:12-14 säger: *"Men Jesus har framburit ett enda syndoffer (grek. "thysian") för alla tider, och han har satt sig på Guds högra sida och väntar nu på att hans fiender skall läggas som en fotpall under hans fötter. Genom ett enda offer har han för alla tider gjort dem som helgas fullkomliga."*

OBS! Lägg märke till att lärosatsen står i *perfekt*: Herren Jesus Kristus *har* försonat. Detta är för att understryka att försoningen är ett fullbordat faktum för de troende i alla tider.

6... att den som vill kan bli frälst...

a) Bibeln och de kyrkor som håller sig till en biblisk försoningslära hävdar att det är omöjligt för människan utan Guds nåd att helt på egen hand, *vilja tro och vilja ta emot*.

Det är bara *Guds nåd* som gör det möjligt för en människa att komma till honom, tro på Kristus och ta emot frälsning.

Man brukar kalla kraften som *gör hjärtat villigt* att ta emot Jesus för "den förekommande nåden" (prevenient grace).

Joh 6:44 **"Ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen"**

Joh 6:65 **"Därför har jag sagt er att ingen kan komma till mig om det inte blir honom givet av Fadern."**

Apg 16:14 *En av dem som lyssnade hette Lydia... hon hörde till dem som vördade Gud. Herren öppnade hennes hjärta så att hon tog till sig det som Paulus predikade.*

b) Beslutet att vilja bli frälst skulle alltså vara omöjligt utan Guds nåd. Ingen kan skryta med att han "frälst sig" genom ett beslut eller en gärning. Genom att villigheten är ett verk av Gud är förstår vi att *hela frälsningen tillhör Herren*. Endast Gud ska ha äran för alla delar i människans frälsning.

Upp 7:10 **"Frälsningen tillhör vår Gud, honom som sitter på tronen, och Lammet."**

Jona 2:10 **"Med tacksägelse vill jag offra åt dig, vad jag har lovat vill jag infria. Frälsningen är av HERREN!"**

OBS! Alla utan undantag som vill bli frälsta, kan och får bli frälsta!

Upp 22:17 **"Och Anden och bruden säger: "Kom!" Och den som hör det må säga: "Kom!" Och den som törstar må komma. Ja, den som vill, må ta emot livets vatten för intet."**

Joh 6:37: **Alla som Fadern ger mig kommer till mig, och den som kommer till mig skall jag aldrig någonsin kasta ut.**

Att fundera på:

- 1) Kan du minnas när du sist insåg att du verkligen är försonad med Gud?
- 2) Har du känt dig frestad att själv försöka ”sona” din synd inför Gud i stället för att lita på det som Jesus fullbordat?
- 3) Hur påverkar läran om försoningen våra relationer?